kaverno²; ili faris la surbrustaĵon ~obla². 3 ~foja: ~obla frapo². ~oniganto △. Rekto, kiu dividas angulon en ~ egalajn angulojn.

dualo (G). Speciala nombro, kiu en kelkaj lingvoj (greka, hebrea) estas uzata kiam oni parolas pri du personoj aŭ du aferoj. Kp singularo, plubalo.

Dualismo. 1 Religia aŭ filozofia sistemo, akceptanta du principojn por klarigi la ekziston de l'universo, kiuj sin kontraŭbatalas eterne k estas nepre neakordigieblaj: la maniĥeismo estas religia ~o; ~o de la materio k de la spirito; (f) la homo ĉiam porlas en si ~on de tendencoj. Vd monismo. 2 Politika sistemo, laŭ kiu du sendependaj ŝtatoj havas nur unu regnestron.

* Dubi (x). Ne esti certa pri io, ne scii. cu ĝi estas vera aŭ ne : ~i ion Z, pri io Z; ~i la utilecon de io Z; mi ~as, ĉu li akceptos; mi forte ~as, ĉu iu serioze konsilus enkonduki tian grandan rompadon en nian aferon 2; mi ~as, ĉu troviĝos iu, kiu konsilus solvi la aferon alie Z; neniu ~os, ke konstanta regulo estas mil fojojn pli bona Z; ni ne povis ~i, ke oni devis sen ia ŝanceliĝo akcepti Z ; ĉu vi ne ∼as pri via sukceso? kiu ~as, sin detenu! Kp sin DEMANDI, ŜANCELIĜI, HEZITI, SKRUPULO. ~igi. 1 lgi iun ~anta. 2 Igi ion necerta : ~igi ta venkon. ~o. Intelekta stato de tiu, kiu ~as : senti ~on pri io : esti en ~o pri Z; esti atakita, kaptita de ~o; tio forigas čiujn ~ojn Z (Vd RISKO). ~a, (pri) ~ebla. Pri kio oni povas ~i: ~a formo, rezultato ; la respondo ne povas esti ~a; tre ~a plibonaĵo Z; en ĉiuj ~aj okazoj, oni preferu la nominativon 2; la deziro at la paco estas ne~ebla realo (Kp NECERTA. Vd VIANDO, SELAKTO). ~Inda. Pri kiu oni ne povas ne ~i: ~inda aserto, fideteco, venko. Ekster~a Z, Sen-~a Z. Pri kiu oni ne povas ~i : garantio de sen~a sukceso Z. Sen~e. Tute certe : sen~e vi pravas.

Duelo. Antaŭkonsentita batalo inter du personoj pro privata malpaco: inviti iun at ~o; ~atestantoj. ~i (ntr). Batali ~e: ~antoj.

Dueto. Muzika komponaĵo por du voĉoj aŭ instrumentoj.

*Duko. Nobelo, kies titolo estas meza inter tiu de markizo k tiu de princo.

Arkl~o, ĉef~o. Titolo de la membroj de la iamaj imperiestraj familioj de Aŭstrujo k Rusujo.

Dukato. Malnova ora monero.

*Dum. Ie Prep. montranta la tempon, en kies dadro io okazas: fleksu arbon ~ fla juneco z; apetito venas ~ la manflado z; ~ la parolado li dormis. Kp če 2, EN 3.

IIe Konj. montranta : 1 La tempon. kiam io okazas (= en la tempo, kiam) : forĝu feron, ~ ĝi estas varmega 2; ~ vi eslos feliĉaj, vi havos multajn amikojn; ~ vi paroladis li dormis. Rim. Kelkaj uzas en tiu senco dum kiam, kio estas senutila nekonsilinda taŭtologio. 2 Agon aŭ okazon kontraŭan al tiu, kiun oni priparolas (= kontraste kun tio, ke) : vi estas juna ~ mi estas maljuna; ~ Esp-o daŭre vivas, Volapük jam longe eslas mortinta 2; ~ la naciaj lingvoj eslas rigidaj, esp-o kontraŭe estas senfine fleksebla. Rim. Kelkaj uzas en tiu senco dum ke, kio estas iom duba esprimo. Kp ce 4, KONTRAŬE, SED.

111º Prefikse uzata kun la senco de la prep. : ~viva membro, rento; ~nokla irado.

1V° Vortero memstare uzata: ~a Z. 1 Samtempa. 2 Provizora, intertempa, gisa. ~e (adv). 1 Intertempe, ~ tiu tempo: ili sin pretigis, ni ~e babilis; ~e oni alvenis al la manĝejo Z. 2 Provizore, ĝise: ni ~e lasu flanke liun demandon Z; estas pli prudenle akcepli ~e la lingvon en ĝia nuna formo Z. 3 Kontraste kun tio; kontraŭe; malgraŭe; tamen: principoj k postuloj puŝis k malhelpis unu la alian, ~e en la leorio ili ŝajnis al mi tute bonaj Z; ~e tingvo arta, anstataŭ tiu ĥaoso, donas at vi sole nur ses vortetojn Z. Rim. Estas malkorekta k nepre evitinda la uzado de la adv. dume en la senco de la konj. dum.

dumpingo & . Vendo de ju produkto je pli malalta prezo eksterlanden ol enlande: en la nuna epoko, ~o estas tre disvastigita en mullaj tandoj.

duno. Apudmara sabla monteto.

*Dungi (tr). Interkonsenti kun laboristo, servisto aŭ oficisto por havigi al si lian servadon laŭ difinita salajro: ~i vartistinon; asekuri siajn ~itojn kontraŭ akcidentoj; mi mal~is lin pro malhonesteco. Sin ~igl. Interkonsenti kun ~anto.